Не плач, не плач, моє дитя!
Не вартий він твого страждання:
Він не беріг твого чуття,
Утіхи прагнув від кохання.
А в Грузії у нас ачей
Доволі юнаків знайдеться;
Ясніший промінь їх очей
І чорний вус густіше в'ється.

Із дальніх, із чужих країн,
Принесений сюди війною,
Шукав гучної слави він,-
Так що ж він міг знайти з тобою?
Він в золото тебе вбирав,
Вік присягавсь тебе любити,
І пестощі він цінував,-
Та сліз не міг він оцінити.

Переклад М. Зерова